

som han har meent skulde blive Følgen af Regjeringens Forslag, at der nemlig gennem Communal-Indkomstskatten vilde være ført et Umulighedsbeviis for at ophøje Indkomstskatten til en Statskat. Det har jo naturligviis heller ikke været den ærede Rigsdagsmands Mening, at et saadant Umulighedsbeviis der ved skulde blive ført, ligesaa lidt som han har antaget, at det var Regjeringens Mening med Forslaget, som det foreligger, men jeg troer, at man maa gjøre denne Indvending mod hans eget Forslag. Desuden maa jeg oprigtigt tale tilstaae, at de Indvendinger, som jeg fra saamange Sider, ogsaa udenfor denne Sal, har hørt mod Indkomstskatten, ingenlunde saameget angaae det, at man ikke gjerue vil betale Skatten. Det er ganske vist, at der er Ingen, som gjerue betaler den, heller ikke jeg, uagtet den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds synes at forudsætte en større Kjærlighed for Indkomstskatten hos mig end hos Andre; men jeg troer, at man ligesaa nødigt betaler communale Skatter som Statskatter, saa jeg kan slet ikke troe, at en Indkomstkat i communale Diemed vil blive mere velkommen end til Statsøiemed. Ivertimod under Tider som de nærværende og under Følgesen af hvad der er passeret i de seneste Aar. kunde det gjerue være, at man snarere passede at bidrage til Staten end til Communen. Men det, som er den væsentligste Indvending mod Indkomstskatten, enten den nu skal være til Statsøiemed eller til communale Diemed, er netop dens Form, og ikke nær saameget, at den skal betales; thi det er Noget, man meget ofte hører: vi kunne nok betale, vi ville nok betale — der er endog dem, der hellere ville betale Krigsskatten, end Indkomstskatten —, vi ville ikke sige, at Landets Skatteevne er saa udtømt, at det ikke skulde kunne bære det, men det er Formen, den Undersøgelse af vore økonomiske Forhold, den Selvangivelse osv., som udfordres, som vi ikke synes om; men hvorledes den skal kunne undgaaes, fordi man først opstiller det hele Apparat til Communaløiemed, inden det bliver Statsøiemed, det indseer jeg ikke. Den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de Valgkreds (Monrad) finder, at der kun er anført lutter

løse Talemaader for Nødvendigheden af Indkomstskatten. Jeg tilstaaer, at jeg grumme gjerue vilde ønske, det kun var løse Talemaader; thi saa kunde man blive reent fri for denne Indkomstkat og for andre Skatter, som maaskee ville blive foreslaaede af den ærede Rigsdagsmand istedetfor Indkomstskatten; men da jeg ikke kan finde, at det er løse Talemaader, og jeg, som sagt, heller ikke har nogen Forskjærlighed for at faae en Indkomstkat indført, naar den er overflødig, saa maa den ærede Rigsdagsmand dog give mig Ret i, at jeg er berettiget til at slutte, at der maa være andre Grunde, som bevæge Regjeringen, og i særdeleshed Finantsministeren, til at fremkomme med dette Forslag end enten løse Talemaader eller en særdeles Forskjærlighed for en unødvendig Kat. Disse Grunde og Talemaader, som han betegner som løse, have vel forsaavidt endnu ikke deres bestemte Talpræg (Hør!), det er ganske vist, men jeg troer alligevel, at det af de Antydninger og de Vittringer, der ved forskjellige Leiligheder ere faldne derom, og den Udvikling, som flere end een Gang baade er tilbuddt og givet i Henseende til hvad der i den Henseende kunde ventes, maa ligge temmelig soleklart for Enhver, at det ikke vil være ubetydelige Summer, hvormed der vil være Tale (Hør!). Der blev af en æret Rigsdagsmand for Kjøbenhavn nævnt som en Indvending mod Lovforslaget, at med Hensyn til Kjøbenhavns Befæstning havde man endnu slet ingen Dvgjørelse om, hvad det kunde koste, man vidste ikke, om det kunde blive 2 eller 20 Millioner Rdd. Skulle vi ikke for en Sikkerheds Skyld gaae en Middelvei og tage 10 Millioner? (Fenger: Nei!). Ja, ville de tage et mindre Tal, saa gaaer jeg ogsaa ind derpaa, selv om det kun er de 2 Millioner, men ved hvilket Tal man end vil dvæle, selv om man vil tage Minima, saa vil man dog finde, at selv det overstiger de Kræfter, hvorover vi med de nuværende Skatter have at raade, og det vil dog bevirke, forsaavidt Tiden blandt Andet maatte føre det med sig, at de nuværende Skattesystemer i meget vigtige Retninger maae undergaae Modificitioner, og navnlig den Deel af Skattesystemet, som ifølge vor Udvikling kunde være meest